

ήθη έθιμα παράδοση: "**γέννηση παιδιού**" στο χωριό Βρύσες, δήμου Τριφυλίας νομού Μεσσηνίας.

Κάθε νέο ζευγάρι αρχίζοντας μια νέα ζωή, μια νέα οικογένεια, περιμένει μετά από λίγο το πρώτο του παιδί και στη συνέχεια και τα άλλα του παιδιά.

Η μητέρα μετρούσε τις ημέρες μέχρι τη γέννηση και δυο **τρεις μήνες πρωτύτερα άρχιζε να μαζεύει τα μωρούσιακά**, τα έραβε μόνη της ή τα έπλεκε βοηθούμενη πάντοτε από τη μητέρα της και την πεθερά της οι οποίες ποτέ δεν άφηναν μόνη την έγκυο, αν και πολλές έγκυοι δούλευαν οι καημένες στα χωράφια στους ήλιους και τις βροχές.

'Όταν πλησίαζε η μέρα του τοκετού, της γέννας έτσι έλεγαν, **ειδοποιούσαν τη μαμή,** κάποια ηλικιωμένη, κυρία που στο χωριό έκανε τη μαμή, τη σημερινή μαία και προτιμούσαν την πιο φιλικιά τους. Αν δεν υπήρχε στο χωριό μαμή, καλούσαν από τα διπλανά χωριά, συνήθως το πιο κοντινό.

Η μαμή επισκεπτόταν την εγκυμονούσα όταν άρχιζε και πονούσε και αναλάμβανε τον τοκετό. Τα μέσα ήταν πενιχρά και σχεδόν υποτυπώδη. Ούτε που συγκρίνονται με τα επιστημονικά που χρησιμοποιούνται σήμερα. Μερικά από αυτά ήσαν ένα ταψί ή μια σκάφη,

σ' ένα τσουκάλι ή τσέτζερι έβραζαν λίγο νερό, μια πλάκα σαπούνι αφόρια (αχρησιμοποίητη), ένα υφαντό σεντόνι. Η κυρά μαμή βοηθούσε τη μητέρα και υποδεχόταν το μωρό, πολλές φορές είχε και ατυχίες, παρακολουθούσε μια δυο ημέρες το μωρό και τη μητέρα και έδινε εντολές τι θα φάει η μητέρα να κάνει γάλα (βραστό κρέας, ορισμένα χόρτα, κρασί κόκκινο κλπ), επίσης πότε θα ταΐσει το μωρό και πολλά άλλα.

Για τον κόπο της τής έδιναν διάφορα δώρα, λάδι, κρασί, σταφίδα, καρύδια, πολλές φορές χρήματα ή καμιά φορεσιά ρούχα.

Την τρίτη ημέρα καλούσαν τον παπά να διαβάσει τη λεχώ να και το παιδί για τα κακά της πνεύματα. Μετά το διάβασμα επιτρεπόταν να επισκεφτούν τη λεχώνα οι συγγενείς και οι γειτόνισσες οι οποίες ασήμωναν το μωρό με νομίσματα και του εύχονταν να γίνει καλός άνθρωπος. Στους επισκέπτες προσφερόταν κομπόστα γλυκό ή καρύδια για το καλό.

Έτσι περνούσαν οι μέρες μέχρι που συμπληρώνονταν **σαράντα** και **η μητέρα έπαιρνε το μωρό και πηγαίνει στην εκκλησία**

να εκκλησιαστεί να πάρει τις σαράντα. Ο παπάς έβγαινε στο μέσο της εκκλησίας, καλωσόριζε τη μητέρα, έβαζε το πετραχήλι του πάνω στο παιδί και διάβαζε την από τους κανόνες της Εκκλησίας προβλεπόμενη ευχή, έπαιρνε στην αγκαλιά του ύστερα το μωρό και το έφερνε στα εσωτερικό της εκκλησίας, αν ήταν αγόρι το έμπαζε από την αριστερή πόρτα στο ιερό, το έφερνε γύρω από την Αγία Τράπεζα και έβγαινε από τη δεξιά πόρτα συνέχεια διαβάζοντας και το παρέδιδε στη μητέρα.

Από την ημέρα αυτή η μητέρα, μπορούσε να πηγαίνει ελεύθερα στην Εκκλησία και να παρακολουθεί τη λειτουργία μέχρι που να έλθει η μέρα της βάφτισης του μωρού.

Πηγή: από το βιβλίο "**Βρύσες Τριφυλίας**" του **Αλέκου Σουλιμιώ τη**